

Arrest

nr. 152 199 van 10 september 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 16 maart 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 8 januari 2015 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 mei 2015 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 2 juni 2015.

Gelet op de beschikking van 24 juli 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 augustus 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat J. TROCH verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging neemt op 8 januari 2015 de bestreden beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De Raad stelt ambtshalve de onontvankelijkheid vast van huidig beroep, bij gebreke aan het wettelijk vereiste belang.

2.2. Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan de partijen bij beschikking van 27 mei 2015 de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen.

2.3. Verzoekster richt op 2 juni 2015 een schrijven aan de Raad, waarin zij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoekster kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog haar visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Waar verzoekster bij haar vraag tot horen tevens opmerkingen formuleert, merkt de Raad op dat – gelet op de vaststelling dat de vraag tot horen geen bijkomende memorie betreft – hiermee geen rekening mag worden gehouden. Bovendien dient erop te worden gewezen dat het verzoek tot horen er niet toe strekt verzoekster de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesememorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

2.4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 20 augustus 2015 staat het volgende vermeld: *“De voorzitter zet de gronden uiteen van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van de vraag om te worden gehoord. De verzoekende partij betoogt verwijzend naar haar vraag tot horen dat zij op 2/4/2015 wel degelijk een brief heeft gericht aan de Raad, waarin zij meldde geen synthesememorie te zullen neerleggen in dit dossier. Waar het probleem erin ligt dat deze brief niet aangetekend werd verstuurd, stelt de verzoekende partij dat dit geen vereiste is en verwijst zij naar de brief vanwege de griffie van de Raad tot uitnodiging tot het neerleggen van een synthesememorie, waarin niet aangeven staat dat een reactie aangetekend verstuurd zou moeten worden. In die omstandigheden meent de verzoekende partij wel degelijk te hebben voldaan aan wettelijke vereisten en verzoekt zij erom de louter schriftelijke procedure af te wijzen. De verwerende partij verwijst naar de nota met opmerkingen en stelt dat de Raad zal oordelen over de procedurekwestie.”*

2.5. Verzoekster geeft aan dat niet vereist is dat haar antwoord inzake de vraag om al dan niet een synthesememorie neer te leggen bij aangetekend schrijven wordt verzonden en baseert zich hiervoor op het gegeven dat dergelijke vereiste niet zou zijn opgenomen in de uitnodigingsbrief die zij hiertoe ontving van de griffie van de Raad. Dit betoog kan evenwel niet worden weerhouden. Zo wijst de Raad er vooreerst op dat verzoeksters betoog, dat de uitnodigingsbrief van de Raad geen melding zou maken van de vereiste dat verzoeksters antwoord bij aangetekend schrijven dient te worden verzonden, feitelijke grondslag mist. Uit een nazicht van het betreffend schrijven van 24 september 2014 blijkt immers dat deze correspondentie werd afsloten met volgende zinsnede: *“Ik vestig tevens uw aandacht op het artikel 3, §1, eerste lid van het Procedurereglement Raad voor Vreemdelingenbetwistingen waarbij alle processtukken aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen worden toegezonden **bij een ter post aangetekende brief**”*. Enige onwetendheid van verzoekster inzake de zendingwijze van haar antwoord op de vraag of zij al dan niet een synthesememorie wenst neer te leggen, valt dan ook uitsluitend te wijten aan het gebrek van een volledige lezing van de hierboven vermelde uitnodigingsbrief. Volledigheidshalve merkt de Raad ook op dat het hoe dan ook aan verzoekster toekomt zich de wettelijke voorschriften inzake het door haar ingestelde annulatieberoep – dewelke door haar vrij kunnen worden geconsulteerd in het hierboven vermelde procedurereglement van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen – eigen te maken en deze te respecteren, zonder dat het aan de Raad toekomt verzoekster hier uitdrukkelijk op te wijzen.

Gelet aldus op de vaststelling dat artikel 3, §1, eerste lid van het Procedurereglement Raad voor Vreemdelingenbetwistingen voorziet dat alle processtukken bij aangetekend schrijven dienen te worden verzonden – dit om vaste datum te verlenen aan het processtuk – en verzoekster zelf aangeeft geen dergelijk aangetekend schrijven te hebben gericht aan de Raad in antwoord op de uitnodigingsbrief van de griffie inzake de wens om een synthesememorie neer te leggen, brengt verzoekster door te verwijzen

naar een – bovendien niet ondertekende – kopie van een schrijven dat op 2 april 2015 zou zijn opgesteld en dezelfde dag zou verzonden zijn naar de Raad, waarvan echter geen spoor terug te vinden is bij de Raad, geen elementen aan die ertoe leiden anders te oordelen dan wat reeds in de beschikking van 2 juni 2015 werd gesteld, met name dat, bij gebreke aan een antwoord binnen de in artikel 39/81, vierde lid van de Vreemdelingenwet voorziene termijn op de uitnodigingsbrief van de griffie om de intenties kenbaar te maken inzake de synthesesmemorie, het gebrek aan belang dient te worden vastgesteld.

Het beroep is onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien september tweeduizend vijftien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA